

1. Виявлено, що у повсякденній практиці використовуються зовнішні депігментуючі засоби у вигляді сироваток, мазей, кремів, які діляться на три групи за механізмом впливу, з урахуванням схеми меланогенеза.

2. Доведено, що для більш вираженого впливу на патологічний осередок доводиться застосовувати досить агресивні методи, такі як хімічні і речовини фізичний вплив. Зовнішнє застосування кислот (ТСА, саліцилова, ретіноїва) або процедура хімічного пілінгу викликає прискорене відторгнення шарів епідермісу.

Перелік використаних джерел:

1. Dreno B., Khammari A., Orain N., Noray C., Merial-Kieny C., Mery S., et al. ECCA grading scale: an original validated acne scar grading scale for clinical practice in dermatology. *Dermatology*. 2017. Vol. 214, No 1. P. 46–51.

2. Hosthota A., Bondade S., Basavaraja V. Impact of acne vulgaris on quality of life and self-esteem. *Cutis*. 2016. Vol. 97, No 2. P. 121–124.

3. Ionescu M.A., Feuiolley M., Enault J., Wolkenstein P., Robert J., Lefeuvre L. Acne, the microbiome and innate immunity. *Kozhnykh i Venericheskikh Boleznei*. 2016. Vol. 18, No 5. P. 272–278.

4. Layton A. The use of isotretinoin in acne. *Dermatoendocrinology*. 2019. Vol. 1, 4. No 3. P. 162–169.

ДОСЛІДЖЕННЯ ВМІСТУ СУМИ ФЕНОЛЬНИХ СПОЛУК У ВОДНОМУ ЕКСТРАКТІ З ЛИСТЯ ЗЕЛЕНОГО ЧАЮ

Маслов О.Ю., Колісник С.В., Карпова С.П., Ахмедов Е.Ю.

**Національний фармацевтичний університет,
м. Харків, Україна**

Вступ: Чай, отриманий з рослини *Camellia sinensis*, споживається в різних частинах світу у вигляді зеленого, чорного або улун-чаю. Проте найбільше впливу на здоров'я людини спостерігається при вживанні зеленого чаю. Хімічний склад зеленого чаю складається з фенольних сполук (30% сухої ваги листя), 3-4% алкалоїдів, відомих як метилксантини, таких як кавейн, теобромін і теofilін, білків (15-20% сухої ваги листя), вуглеводів (5-7% сухої ваги листя). Завдяки такому різноманітному складу фенольних сполук, зелений чай володіє різними фармакологічними властивостями, такими як антиоксидантна, протизапальна, противірусна, протибактеріальна, протиракова та анксиолітична активність. Багато наукових досліджень показали, що катехіни зеленого чаю мають значну антиоксидантну активність.

Мета: Визначити вміст фенольних сполук у водному екстракті листя зеленого чаю.

Методи: Об'єктом дослідження став водний екстракт листя зеленого чаю, який був отриманий наступним чином 10.0 г (точна наважка) подрібненої сировини поміщали в колбу зі шліфом на 500 мл, заливали 200 мл води дистильованої і витримували 1 годину на киплячій водяній бані, фільтрували через паперовий фільтр, екстракцію проводили двічі. Об'єднували витяги та

упарювали на роторному випарнику до співвідношення 1:2 до маси наважки сировини.

Для визначення суми фенольних сполук в мірну колбу ємністю 50.0 мл вносили 1.0 мл екстракту, доводили до мітки 60% етанолом. Потім відбирали аліквоту 1.0 мл приготованого розчину та вносили в мірну колбу на 25.0 мл, додавали 1.0 мл реактиву Фоліну-Чіколтау, 10.0 мл води дистильованої та доводили 29% розчином Na_2CO_3 об'єм до мітки. Через 30 хвилин вимірювали оптичну густину при 760 нм, як компенсаційний розчин використовували воду дистильовану. Кількісне визначення фенольних сполук проводили із застосуванням стандартного зразка (галова кислота), інтервал концентрації $1.0 - 5.0 \cdot 10^{-3}$ мг/мл. Вміст фенольних сполук (X, %) в перерахунку на галову кислоту в екстракті розраховували за формулою:

$$X(\%) = \frac{C_x \times K_{\text{розв}} \times 100}{m_{\text{сух зал}}},$$

де C_x – концентрація галової кислоти за градувальним графіком, $C \cdot 10^{-3}$; $m_{\text{сух зал}}$ - маса сухого залишку екстракту, г; $K_{\text{розв}}$ – коефіцієнт розведення.

Результати: Кількісний вміст суми фенольних сполук у водному екстракті листя зеленого чаю склав склав $4.81 \pm 0.14\%$.

Висновки: Отриманні результати дослідження можуть бути використані в розробці фітозасобів, дієтичних добавок та лікарських препаратів.

ЛАБОРАТОРНА МЕТОДИКА ОТРИМАННЯ N-МЕТИЛ-2-(2-МОРФОЛІНОАЦЕТИЛ)ГІДРАЗИНО-1-КАРБОТІОАМІДУ

¹Оглобліна М.В., ²Парченко В.В., ²Бушуєва І.В.

¹Навчально-науковий медичний інститут Чорноморського національного університету імені Петра Могили, м. Миколаїв, Україна,

²Запорізький державний медико-фармацевтичний університет, м. Запоріжжя, Україна

omv.15@ukr.net

Вступ. На сьогодні дерматози у тварин належать до особливо актуальних захворювань, оскільки завдають не лише значних матеріальних збитків, але й у разі ускладнення патологічного процесу можуть бути небезпечними для здоров'я людини. За статистикою, понад 25 % випадків звернень власників тварин до фахівців ветеринарної медицини пов'язані саме з грибковою патологією шкіри. Крім того, доволі широкий інтерес до даної групи препаратів проявляють і фармацевтичні виробники, оскільки вони відпускаються без рецепта ветеринарного лікаря, з власної ініціативи або під впливом реклами.

Метою дослідження стало вивчення фізико-хімічних властивостей, константи проміжної сполуки N-Метил-2-(2-морфоліноацетил)гідразино-1-